

пролѣтѣта. Не го будете и не го закачайте, защото той ще се разболѣе.

Сашка и Милка послушаха баща си, а когато завалѣха дъждове и после настана зима, тѣ съвсемъ забравиха за ежа.

Настъпи пролѣтъ. Веднажъ, въ топълъ

априлски день, тѣхниятъ другарь — ежътъ, се върна при тѣхъ. Само че бѣше много отслабналъ презъ време на дългия си сънъ. Но презъ зимата се бѣха завѣдили у дома имъ много мишки, а ежътъ страшно ги обича и, като ги поизлови, ще се оправи пакъ.

БАБА МЕЦА

Духна, хукна и запѣ
зимната вихрушка
и подгони по гори
Меца — пометушка.

Нѣма вече сладъкъ медъ,
нито меки крушки,
кожата ѝ ще дератъ
леднитѣ вихрушки.

Припна Меца: бре сега,
где ли да се скрие?
Я поглежъ го и снѣга
всичко ще покрие!

Нѣма слънце да ѝ грѣй
руното непрано,
и отъ скитане и пжтъ
въ трѣни изподрано.

Скокна Меца, па се спрѣ —
кликна и заплака,
после въ дупката се сврѣ —
пролѣтъ пакъ да чака!

В. Павурджиевъ